

964 ניצבים

כניסת השבת: 18:22

יציאת השבת: 19:12

רבנו תם: 19:55

ע"פ אופק ת"א

כז' באלול התשפ"ה

ראש השנה התשפ"ו

טוב העלון השבועי להסות בה'

שנה טובה מתחילה

המשפט, הגם שמעשיו לפני כן לא היו כראוי. כאשר ישמעאל היה נער ונזרק לבין השיחים, היה דין בשמיים האם לגרום למותו. אמרו מלאכי השרת: "מי שעתיד להמית בצמא את עם ישראל, תהרוג אותו". שאל אותם ה': "כעת ברגע זה, הוא צדיק או רשע? איך המעשים שלו?". השיבו כי כעת הוא צדיק ולכן יצאה ההוראה

בשמיים להשאירו בחיים. אבל הרי לפני כן, כשהיה אצל אברהם אבינו הוא עבד עבודה זרה? - אך בשמיים מתחשבים מאד בהתנהגות האדם בזמן המשפט! ובזמן ששפטו את ישמעאל הוא בכה לה'.

סיפר הגה"צ רבי אלימלך בידרמן שליט"א: "את המקרה הבא שמעתי מבעל המעשה בעצמו: אברך יקר המתגורר בארץ קיבל בשורה משמחת כמה ימים לפני ראש השנה. אחד מבני משפחתו הרחוקה שנפטר הוריש לו סכום גדול מאד של כסף, אשר יכול לסדר אותו ואת משפחתו כלכלית לאורך ימים ושנות חיים.

- המשך בעמוד 3 -

ביום שני הקרוב, בשעה 18:50, זמן צאת הכוכבים, תסתיים שנת התשפ"ה. שעות ספורות טרם ראש השנה, נעמד מרן הרב מברסק זצ"ל ואמר לתלמידיו: "דעו לכם, כי הבטריה של השנה האחרונה נגמרת - החיים, הבריאות, האשה והילדים, הפרנסה, השמחה וההצלחה... כעת הכל נגמר ומסתיים, וביומיים הקרובים יחליט מלך העולם לכל יהודי ויהודיה - מה יקבל לשנה הקרובה, ומה לא. זה שהיה לנו עד עכשיו משפחה, בית ועבודה - לא אומר ומבטיח כלום, אלא הכל תלוי בדברים שיגזור עלינו ה' בראש השנה."

"לכן, עיקר עבודת ראש השנה להרגיש שאין לי כלום", אמר הרב, "לא בית ולא בגדים, לא אשה ולא פרנסה - וכעת בראש השנה אני צריך להתחנן לה', לבקש ולשכנע אותו שיזכה אותי לכל זה בשנה הבאה, ויוסיף לי עוד דברים שיעזרו לי בעבודת ה'. כעת נותנים הכל מחדש, לפי מה שעשית והשתדלת בחודש אלול. ואם לא זכית לנצל את חודש אלול - הכל תלוי לפי מעשיו בראש השנה! ב-48 שעות הגורליות בהן יכתב כל מה שאעבור וארגיש בשנה הבאה ב"ה".

גם אם סבלת מחולאים בשנה האחרונה, גם אם לא זכית לשלום בית בשנה זו, גם אם לא היו לך ילדים או שלא היה לך נחת מהם ח"ו - כעת מחלקים הכל מחדש. אל תתבייש לבקש בגדול, כי כעת תוכל להגיע ולהשיג כל מה שרק חלמת!

ובמה הדבר תלוי? בהתנהגות שלך בראש השנה: אם ניזהר מדיבורים אסורים, מדברים בטלים שלא לצורך, זהירות מכעס, עצב והקפדה, אלא רק נאיר פנים, נעזור, נחייך וננצל את הזמן לתפילות, תהלים ורחמים - ינהגו עמנו ברחמים גמורים. שהרי כלל בדינו: "באשר הוא שם" (ר"ה טז), מתחשבים בדין לפי מצבו של האדם בזמן

לעילוי-נשמת: הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה, הרב שמעון בן בחריה. מ"ס צדוק בן נור ומרים בת גליה. גבריאל בן סמינה. פנחס בן דינה. שרית שרה בת מריאן. שרית שרה בת ויקטוריה. גלילי הכהן בן כוכבה. יוסף בן תמו. טובה בת מרים. יצחק בן טובה. אסתר בת מזל. תקווה בת פנינה. סופיה שרה בת רוזה. אבלין עדינה בת פרחיה. ר' אברהם בן ר' סעדיה. עמרון אורי בן יוסף. סאן אמנון בן שרה הי"ד, משה כהן בן נוהה ויוסף. יעקב בן שמחה. טליה מרים בת דינה וחיים.

העלון מוקדש לעילוי נשמת

מו"א ועט"ר מיכאל בן אורה

קלרה חתון בת סלחה

ולרי בן אירנה

ת.נ.צ.ב.ה

לרפואה, פרנסה והצלחה: מ"א ציפורה אחיאל. מנשה ואורה אחיאל. א"ה הדר בת נחמה. דניאל בן ציפורה. אורטל חנה בת הדסה וב"ב. פנינה בת שושנה וב"ב. אושרית בת פנינה וב"ב. משה שמואל בן זלדה. מוריה בת רויטל. גאולה בת דבורה. שרה חיה רפאלה בת רחל. טליה רות בת מרים הי"ו. ינון בן רחל.

זש"ק: שולמית בת איריס. יסכה בת מזל. אליס בת פרידה. בתחן בת גילה רוחמה. הדר בת נחמה. זיווג הגון: אודליה וניר בני ציפורה.

סגולות וישועות

הרב יוסף חיים אוהב ציון שליט"א

כתב ה'מטה משה' (אות לא) בשמו של רב שרירא ורב האי גאון ורבי יהודה החסיד: "כל המכוון בהבנת מילים של פיוט 'אדון עולם' - ערב אני לו שתפילתו נשמעת, ואין שטן מקטרג על תפילתו, ואין שטן ופגע רע בראש השנה וביום הכיפורים בתפילתו, ואויביו נופלים לפניו (אויביו אף הרוחניים)".

כתב בקונטרס 'מועדי רגל': "מצאתי בשם המקובל ר' דוד שרירו זצ"ל כי כל האומר בערב ראש השנה את פרשת כי תבוא מהפסוק: 'והיה כי תבוא' עד "והגר אשר בקרבך" (פסוקים א - יא), הקב"ה מעביר כרוז בשמיים האומר: "גביתי מאדם זה כל החובות ומוחל על חטאתיו".

אמר הגאון רבי ישראל סלנט (כוכבי אור עמו' רסב), **וכן הורה מרן החזון איש** כי יום ראש השנה ניתן לבקשות של כל צרכי האדם. (מעשה איש ח"ג) **וכתב המוהר"ש מליובאוויטש זצ"ל** כי האנחה והבכיה על המצב הגשמי בראש השנה - הוא התשובה המעולה, שמרגיש שכל חייו תלויים בה' יתברך!. (ואע"ג שכתב הזהר הקדוש שכל המבקש על גשמיות בראש השנה, הרי הוא כמו ככלב הנובח, כתב הבעש"ט כי בדורות האחרונים שעול הפרנסה מוציא האדם מדעתו וקשה לו ברוחניות - מצוה להתפלל על כך אף בראש השנה).

העיד רבי יהודה פתיה בסוף אותה שנה כי היתה זו אחת השנים הטובות ביותר שהיו לו בחייו, וכי הוא תלה זאת בכך שקיבל באהבה את רצון ה', הגם שעבר ניסיונות קשים. ומדוע? מפני שבראש השנה אנו ממליכים את ה' למלך, ואם ה' הוא מלך העושה את הכל - מדוע שאכעס על הילדים ששברו את המגש זכוכית היפה? מדוע אכעס על אשתי שקמה מאוחר והתחלנו את כל הסעודה באיחור? - הרי בעיקר ביום הזה אני מעיד שה' הוא המלך אשר עשה, עושה ויעשה לכל המעשים.

ולכן, יכין האדם עצמו לפני ראש השנה לדאוג לשמחת בני ביתו, אשר לדעת הרמב"ם מצוה לשמח את האשה והילדים בגדי צבעונים ובממתקים גם בראש השנה.

יאיר לבני ביתו פנים, למרות אימת הדין ביום זה. ישיר וישמח כאדם המראה על ביטחון בה' שיתן לו ולבני משפחתו שנה טובה, ויכניס להם את היום הקדוש הזה בשמחה, ולא יכעס ויגער מדוע לא קוראים יותר תהילים, אלא ילמדם בשבת זו את מעלת היום הקדוש ואין מנצלים אותו. כך יישאר זיכרון טוב לילדים כשיגדלו כי ראש השנה הוא יום מרומם, יום של התעלות עם הרבה אהבת ה' וקירבת ה'!.

הלכות והליכות

דינים ומנהגים לימי הרחמים והסליחות

שאלה: ממה צריך להיזהר בראש השנה? האם נשים חייבות בתקיעת שופר? האם מותר לומר וידוי בין התקיעות?

תשובה: יזהר אדם שלא לכעוס בראש השנה, שאף כל השנה אין זה טוב וקשה לנשמה, הרי שבראש השנה יש בכך סימן לא טוב, ולכן לא יקפיד על שום דבר בראש השנה, אלא יהיה שמח ורגוע. ולא יבזבז יום קדוש זה בהוללות ושחוק הבל, אלא יהיה שמח בדברי תורה. ויזהר שלא לדבר בדברי חולין.

מצות עשה לגברים לשמוע קול שופר בראש השנה. וקטנים ונשים פטורים, אך טוב שיבואו הנשים לשמוע שופר (אך תגיד בלי נדר) ויש להם שכר על כך. ואסור להפסיק בדיבור בין הברכות לתקיעה עצמה, עד סוף כל התקיעות.

אדם חלש - רשאי לטעום קודם התקיעות. וטוב שיקדש על יין לפני כן וישתה רוב רביעית, ויאכל עוגה עד כביצה. ואם קשה לו להשיג יין - רשאי לאכול בלי קידוש, [כיון שחובת הקידוש חלה לאחר מוסף, בצירוף דעת הראב"ד שמותר לאכול לפני קידוש היום].

אין להפסיק בין סדרי התקיעות בשביל לומר וידוי, שנכנס לחשש ברכה לבטלה של התקיעות. אולם רשאי רק להרהר בין התקיעות, בוידוי שבין סדר לסדר בלי לאומרו בפיו כלל. ומכל מקום בשעת התקיעות ממש, יכוין כל מחשבתו לצאת ידי חובת המצוה לשמוע קול שופר.

אדם חולה - יש להביא תוקע לביתו שיתקע בשבילו.

יום הדין בבית

יום ראש השנה, הינו יום גדול קדוש ונורא, וכפי שיתנהג ביומיים אלו, יהיה לו סימן לכל השנה. לכן, כותב המשנה ברורה שלא יהא כעוס ועצוב על בני ביתו, אלא ישתדל להיות בשמחה ובחדווה, ובכך יהא סימן טוב לכל השנה.

לכן, ישתדל האדם שלא לכעוס בביתו או בבית הכנסת, וגם אם הגיע לבית ועדיין לא סידרו השולחן או הסימנים, יתן יד בשמחה, או ישב בצד ויאמר תהילים, בכדי לפתוח את השנה בסימן טוב של שמחה ואחדות בבית, ולא חלילה של מריבות וצער ביום הקדוש והנורא.

מספרים על המקובל האלוקי הרב יהודה פתייה זצ"ל אשר פעם אחת בליל ראש השנה, בעודו מסיב עם אורחים רבים, לבוש בגדי לבן, נפלה מנורת השמן הגדולה על בגדיו הנאים של הרב, ובכך כבה האור והיו צריכים להעביר יומיים של ראש השנה בחושך.

באותו רגע שנפלה מנורת השמן על בגדי הצדיק, הוא שתק ולא נתן לכעס להיכנס פנימה. בעקבות החושך, נפל מגש הדגים של הרבנית ארצה - ורבי יהודה לא כועס ולא זועף, אלא מעודד את אשתו כי הכל לטובה, וב"ה תהיה שנה טובה.

שנה טובה מתחילה

כתב רבנו הרש"ש (הקדמת ה'נדר שלום'): **'אדם שיקבל עליו ביום הדין אפילו קבלה אחת קטנה - אני ערב לו שקבלה זו תהיה לו למליץ יושר בראש השנה'!** אני ערב לו! ומעלה גדולה לחשוב בהפסקה שבין תקיעות לתקיעות את הקבלה הקטנה שלוקח על עצמו לשנה הבאה, ויש בה סגוריה גדולה מאד על האדם.

פעם אחת, ימים בודדים לפני ראש השנה, ניגש יהודי אל הגאון הישיש הרב אביגדור מילר זצ"ל ושאלו: "למדנו רבנו, מה הדבר הטוב ביותר להתכונן בו ליום ראש השנה הגדול והנורא?". ענה לו הרב אביגדור זצ"ל: **"s m i l e"** (תחייך). היהודי חזר על השאלה מפני שחשב שהרב לא הבין את כוונתו, הרי לא מדובר בפורים, אלא ביום הדין הנורא של ראש השנה.

כאשר חזר על השאלה, השיבו הרב: "אתה חושב כי בגלל גילי המבוגר לא הבנתי אותך, אך דע לך כי עם כל מה שאני יודע ועברתי בחיים אני מציע לפני יום הדין: **"תחייך ותאיר פנים לבני אדם"**, ומדוע? בוא ואספר לך סיפור: ישנה רשת מזון ארצית המכניסה סכומים יפים מאד. פעם אחת, החלו מכירות החברה לרדת ולנסוג. מיד אסף המנכ"ל את ההנהלה והודיע על צמצום ופיטורי עובדים שאינם חיוניים ונחוצים. עברו על כל העובדים ותפקידיהם, ונערכה רשימה של כמה עובדים 'מיותרים'. לפתע, פנה אחד מהמנהלים אל המנכ"ל וביקש ממנו: "אני מבקש בכל לשון של בקשה, לא לפטר את העובד האוסף את הירקות המקולקלים". "מדוע?", שאל המנכ"ל, "והרי ניתן להסתדר בלעדיו ולבקש מהמנקה שיעשה את עבודתו?".

"הוא נכס גדול בשבילנו", אמר המנהל והסביר, "אומנם בתפקיד שלו הוא לא עושה הרבה, ועבודתו לא חיונית, אך אגלה לך סוד...

ענה לו הרב: **"אני מכיר רק יומיים בשנה שצריכים לעשות השתדלות בפרנסה, והם - ימי ראש השנה"**. שאז מבקשים ומשכנעים את בורא עולם: "למענך אלוקים חיים", אנא ה' תן לי רוגע כלכלי כדי שאוכל לשמח את אשתי וילדיי, כדי שאוכל להוסיף בשיעורי תורה, לתמוך בבני תורה ובחורי ישיבות.

הבה ונתבונן: מי השופט שלנו בראש השנה? הקב"ה בכבודו ובעצמו, בעל הרחמים והסליחות, שכל כולו טוב

וחסד, ורוצה רק להיטיב לעם ישראל ולכתוב אותם לחיים טובים ולשלום. וכך כותב במפורש רבנו הרמח"ל (דעת תבונות): **"הנה בראש השנה מחדש האדון ברוך הוא מציאות כל הנמצאים ומקווה לקבוע את הטוב שבהם שישאר לנצח ולדחות את הרע שבהם"** - אבא בשמיים אוהב כל יהודי ורוצה שיהיה לו שנה הכי טובה בעולם. ואם תשאלו, אם כן מדוע אנו רואים אנשים שעברו קשיים רבים בשנה האחרונה? שנגזר עליהם לא להיות פה בשנה האחרונה?... התשובה חדה ומוחצת: ברחמים האין סופיים של ה' יתברך הוא ראה כי במצב שלהם זה הכי טוב להם: או שהגיע זמנם לצאת מן העולם, או שלפי מצבם (שלא זכו לעשות תשובה) זה הדבר שהכי ייטיב עם נשמתם לנצח! ולכן, חובה עלינו להתעורר ולהילחם ביומיים אלו אצל אב הרחמים.

האברך היה כה שמח ומאושר שנהפך לעשיר ביום אחד, והלך עם הרגשה טובה בלב כי חייו הולכים להיות רגועים ומאושרים מכאן ואילך. לאחר כמה ימים, כאשר הגיע ראש השנה, תפילתו על הפרנסה היתה שונה לחלוטין מכל שנה. אם בכל שנה הוא בוכה ומתחנן לה' שיחמול עליו ועל בני ביתו הרבים הרעבים ללחם, הרי שבאותה שנה הוא אמר את תפילת הפרנסה: "ותזמן לי ולבני ביתי פרנסתנו בריווח ובכבוד", ברוגע ובשלווה, כמילים בעלמא, מפני שהוא הרגיש מסודר כלכלית עד סוף חייו. בכלל, כל התפילה שלו באותה ראש השנה היתה בלי מאמץ או השתוקקות, אלא רגועה כאדם שחייו כבר מסודרים לאלתר".

"מספר לי אותו אברך", ממשיך הרב בידרמן, "כי באותה שנה, הוא עבר תהפוכות גדולות מאד, הוא התפתה להשקיע את כספו בכל מיני מקומות, עד שתוך כמה חודשים הוא נותר ללא שקל אחד מכל הכסף האדיר שירש! הוא הפסיד את הכל!".

הוא אמר בפירוש: "בראש השנה הקב"ה נותן לכל אחד כדי פרנסתו לשנה הקרובה, כדברי חז"ל: "מזונותיו של אדם קצובין לו מראש השנה ועד ראש השנה", והשנה הזו בקושי התפללתי וביקשתי, בשונה משנה אחרת, שהייתי מתחנן לישועה ורואה ברכה גדולה במשך השנה. **אין לי צל של ספק, כי האדישות וחוסר הבקשה מה' לפרנסה - גרמה לי להפסיד את כל הירושה הגדולה!**" ללמדך, כי הכל נקבע מראש, וכי התפילות והתהלים בימים הללו של ראש השנה חשובים לאין ערוך וקובעים כמה שלווה, ברכה ופרנסה תקבל כל השנה!.

פעם הגיע יהודי אל מרן הרב חיים קנייבסקי זצ"ל ושאל האם להשקיע השתדלות נוספת בעסקים כדי להגדיל את הפרנסה בבית?.

שנה טובה מתחילה

אך, "בקום רשע יחפש אדם" - והרשעים מחפשים מומי בני אדם ושגיאותם להשפילם. הוא מסתכל מה לא טוב באשתו, היא מתלוננת תמיד על התכונות הרעות של אחיותיה ושכנותיה, הוא לא מפסיק להגיד שהבוס שלו אדם בעייתי - זה אדם שלא נמצא במקום טוב בשמיים.

בואו ושמעו את האוצר שמגלה לנו האדמו"ר הזקן, בעל התניא זצ"ל: "בראש השנה, כל באי מרום יושבים בשמיים ומצפים בכליון עיניים לשמוע יהודי האומר דבר שבח על חברו". מבהיל! ומדוע? ממשיך הצדיק ואומר: "שאז באותו רגע, יורדים המלאכים ונוטלים המילה הטובה שאמר, ומניחים אותה על כף הזכות, והדבר נזקף אף לזכותו של היהודי המדבר!". (מצוטט מהרצאה של אחד הדרשנים) בר"ה לדבר טוב, לשבח ולפרגן.

לסיום, פצצת אטום: כותב הצדיק רבי נחמן מברסלב: "בראש השנה צריכים להיות חכם שיחשוב רק מחשבות טובות שייטיב ה' יתברך עמנו" - לא להכניס לראש פחדים ממוות, מחלות. אמת, יודעים שזה משפט, אך יודעים מי השופט. ואם נשאל, מה יעזרו המחשבות להשפיע על הדין?

כותב סגורון של ישראל, רבי לוי יצחק מברדיטשוב: "כשאדם מאמין באמונה שלימה שהקב"ה הוא אבינו ויש לו תענוג כשמשפיע טובות על עמו ישראל, כאשר היכולת בידו לתת טובות לכל העולמות - אז האדם אינו חסר כלום, וכשיבקש מן הקב"ה לרחם על עמו, בוודאי הקדוש ברוך הוא ימלא רצונו... אבל כשאדם אינו מאמין בזה - אז הוא חסר כי אינו עושה רצון ה' יתברך להשפיע עלינו טובות". ההתייחסות שלך לה' בר"ה כרוצה רק להיטיב - מביאה רחמים וחסדים!!!

של צדיקים לאלתר לחיים או חלילה בספרם של רשעים לא לחיים? מה המדד אם אתה צדיק בשמיים?

החזיקו היטיב את הכסא: "ודיבר שלמה המלך ע"ה על דבר התשובה, ופתח דבריו ואמר (משלי כח, יב): **בַּעֲלֵץ צְדִיקִים רַבָּה תִּפְאָרֶת, וּבִקְוִים רָשָׁעִים יִחַפֵּשׂ אָדָם**". פירוש, הצדיקים מפארים ומכבדים בני אדם על כל מעלה טובה הנמצאים בהם. והרשעים מחפשים מומי בני אדם ושגאותם להשפילם!!! (שערי תשובה א יח)

אומר רבנו יונה מגירונדי, אחד מהראשונים שחי לפני כ-850 שנה: אם ראית אדם שרק מחפש את הטוב באחרים ומפאר אותם: "אשריך יהודי יקר, למרות שקמת מאוחר, אתה לא מפספס תפילה במניין..." "כל הכבוד לך שאת משתדלת לשים כיסוי ראש מלא, הגם שזה רק בשבת..." למרות שיש בו בעיות וחסרונות - "הצדיקים מפארים ומכבדים בני אדם על כל מעלה טובה הנמצאת בהם!". עין טובה על אחד - אתה בשמים בספר של צדיקים!.

דע לך, כי כל אדם שנכנס לסופר, הוא מאיר לו פנים, שואל בשלומו ועוזר לו מרצונו הטוב במציאת המוצרים שתיכנן לקנות. אנשים רבים באים למקום רק בזכותו. ואם נפטר אותו - לקוחות רבים לא יגיעו אלינו!". שמע זאת המנכ"ל ומיד החליט להשאיר אותו במקומו, ואף להוסיף לו על שכרו, למען אשר ימשיך לתת שירות טוב מהלב.

חתם הרב אביגדור מילר ואמר: "לכל בני האדם עושה ה' מאזן ובדיקה למעשיהם בשנה האחרונה: "וכל באי עולם יעברו לפניך כבני מרון", ולעיתים רואה ה' שהאדם התרשל בשליחות שקיבל בעולם הזה: היה לו קול יפה, אך הוא לא השתמש בו לפאר את ה'. היא קיבלה השפעה על נשים אחרות, ובמקום להשפיע עליהם להתחזק ולבוא לשיעורי תורה, היא לקחה זאת לדברים אחרים. לכן, הוא מחליט לעשות 'קיצוצים' או חלילה 'פיטורים', מפני שהאדם 'לא מספק את הסחורה' שלשמה הוא קיבל את הכלים הללו.

אך כאשר רואים, כי גם כשהאדם לא ניצל את כוחותיו, אך דבר אחד הוא דבק בו - האיר פנים, שימח אנשים, זיכה את הרבים, עשה אווירה טובה בבית שלו, עודד את הילדים שלו, תמך באשתו, ועשה טוב לאנשים בבריאה בצורה טהורה ונכונה - מכריזים בשמיים שהגם שהתרשל בשליחותו, הרי שהוא עובד נחוץ שמיטיב לבריות, ורק בעבור זה הוא זוכה בדין של ראש השנה!.

את הגילוי המרעיש הבא מגלה לנו רבנו יונה בספרו 'שערי תשובה': כיצד ידע האדם אם הוא נכתב בספר

ברכת השנה תשפ"ו

המעוניינים להקדיש את כל העלונים של שנת התשפ"ו לע"נ, בריאות, הצלחה וכו' - זכות חיזוק אלפי עלונים בשנה יעמוד לזכותכם. נא לפנות למספר: 0506-425-002

ההקדשה המרכזית

העלון מוקדש לרפואה והצלחה: שולה בת עיישה, שלמה בן אלה, אלונה בת פלינה, רימה בת רינה. יעקב בן עזיזה. זיווג הבן: שירן בת חוה. לע"נ: דבורה בת חנום יוכבד.

בנק פאני (52) סניף 188. חשבון 58-58-74
לכתוב עבור עלון טוב לחסות בה. ניתן לקבל החזר מס

זכות כל העלונים!

יעמוד לזכות האשה הגדולה והצנועה המוסרת על נפשה כל שבוע לעשיית העלון. בלעדיה העלון לא היה קיים. שתזכה לבריאות ושנה טובה ומבורכת!

לקוראי העלון וכל בית ישראל
כתיבה וחתימה טובה!